

תת"ע 5795/03/14 - מדינת ישראל נגד סלאח ראניה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

03 יולי 2014

תת"ע 5795-03-14 מדינת ישראל נ' ראניה

לפני
בעניין: כב' ה שופטת מרים קסלסי
מדינת ישראל

נגד
סלאח ראניה

גזר דין

העבירה ונסיבותיה

1. הנאשמת הורשעה על סמך הודאתה, בעבירה של נהיגה במהירות מופרזת של 178 קמ"ש במקום 90 קמ"ש (כמעט פי שתיים מהמהירות המותרת!), בכביש מס' 1 ק"מ 83 דרך בין עירונית ובעבירה של נהיגה בקלות ראש.
2. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשמת נסעה לכיוון מעבר גבול ירדן כשאמה היתה בבית החולים גוססת והיתה צריכה למהר.

העדר עבר תעבורתי

3. לנאשמת רשיון נהיגה בשנת 2004 וללא עבר תעבורתי או פלילי. הנאשמת בת 35 - נשואה ואם ל- 7 ילדים הצעירים שבהם תאומים בני 4.

טיעונים לעונש:

4. המאשימה טענה לעונש מאסר בפועל ולו בעבודת שירות, מאסר על תנאי, פסילה שלא תפחת מ- 24 חודשים וקנס. ב"כ הנאשמת הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה, היותה חד פעמית וחריגה, עברה הנקי של הנאשמת ומצבה המשפחתי.
5. הסנגור ביקש להתחשב בנסיבות החריגות של ביצוע העבירה וברוחב הכביש, כאילו יש בכך להפחית מהמסוכנות הטמונה במהירות המופרזת בה נסעה. עוד ביקש להתחשב בנאשמת - שהיא אם ל-7 ילדים קטינים.

חומרת העבירה ומתחם הענישה:

חומרת העבירה

6. "אין חולק על כך שמי שנוסע במהירות מופרזת וחריגה צריך להיענש, ואף בחומרה" (תת"ע 6600-02-12 מדינת ישראל נ' נ.ל. (לא פורסם, 15.5.12). אותו נאשם נהג במהירות גבוהה ב- 77 קמ"ש מעל המותר נהיגה במהירות כזו מהווה סכנה לשלום הציבור, "שליטתו על הרכב היתה מצומצמת ביותר אם לא בלתי אפשרית, והעובדה שנתפש בטרם נזק אין בה כדי להמעיט מהמסוכנות הנשקפת ממנו". ראה בב"ש (י-ם) 5477/08 אבו כף מוחמד נ' מ"י (לא פורסם, 22.12.08) שם נפסל רישיונו של העורר עד תום ההליכים בשל נהיגה במהירות העולה ב- 73 קמ"ש מעל למותר והבקשה לבטל את הפסילה נדחתה.

העונש ההולם נהיגה במהירות כה מופרזת

7. מתחם העונש ההולם בעבירה מסוג זה נע בין פסילה של ששה חודשים לפסילה של שלוש שנים, הכל בהתחשב בנסיבות העבירה ורכיבי הענישה האחרים" (כב' השופט טננבוים בתת"ע 4801-07-10 מ"י נ' שבאנה (מיום 31.7.12), שם הנאשם נתפס נוהג במהירות של 180 קמ"ש בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה המהירות המותרת 90 קמ"ש. בנסיבות אלה נדון הנאשם ל- 29 חודשי פסילה, 200 שעות של"צ, פסילה על תנאי וקנס 2,000 ₪.

בע"פ 8798/04 ברבי נ' מ"י (מיום 31.10.04) ערעור על חומרת העונש נדחה ונאמר ע"י כב' השופט חבש כי פסילה של 4 חודשים על מי שנהג 58 קמ"ש יותר מהמהירות המותרת הוא עונש הנוטה לקולא.

ברע"פ 1808/10 זיכרמן נ' מ"י (מיום 13.4.10) בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם שנסע 67 קמ"ש מעל המהירות המקסימלית המותרת, מ- 4 חודשים ל- 16 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

בתת"ע (ים) 7250-11-11 מ"י נ' הדר עמיר שניתן על ידי ביום 8.11.12 נהג הנאשם במהירות מופרזת של 171 קמ"ש במקום 90 קמ"ש. גם שם נטען כי נהיגה זו לא אופיינית לו והוא נדון ל- 11 חודשי פסילה ששלושה מהם הומרו ל-150 שעות של"צ.

האם יש להשית מאסר בפועל?

8. לטענת המאשימה יש להשית מאסר בפועל וכתמיכה לכך הפנתה לשלושה גזרי דין:

ברע"פ 4740/09 קרקי חסאם נ' מדינת ישראל, נדון נאשם שנהג במהירות של 159 קמ"ש במקום 90 קמ"ש למאסר על תנאי ופסילה בת 4 שנים.

ברע"פ 5250/12 מחמד אבו גוידר נ' מדינת ישראל, נדון נאשם שנהג במהירות של 195 קמ"ש במקום 90 קמ"ש. ל- 4 חודשי מאסר בפועל ו- 50 חודשי פסילה, אולם עברו התעבורתי היה מכביד והוא לא הודה בהזדמנות הראשונה.

בעפ"ת (באר שבע) 43727-10-11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל נדון נאשם שנהג במהירות של 177 קמ"ש במקום 90 קמ"ש לשנתיים פסילה.

עינינו הרואות כי עונש המאסר מצוי אם בכלל, ברף העליון של מתחם הענישה, הוא מופעל במשורה, בנסיבות מחמירות ואינו הולם את הנאשמת שבפני - אם ל-7 ילדים קטינים שעברה התעבורתי נקי, מאסרה יצריך הפעלת שירותי הרווחה, נסיבות המקרה מלמדות על אירוע חד פעמי וחריג.

גזר הדין

9. לאור כל האמור לעיל, נוכח עברה הנקי של הנאשמת, נסיבותיה האישיות והודאתה באשמה ומאידך המהירות המופרזת והמסוכנת בה נהגה, אני מוצאת לגזור עליה את העונשים הבאים:

· **קנס בסך 3000 ₪**, או 5 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 20/8/14.

· **לפסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים בפועל.**

· **לפסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים** והתנאי הוא אם תנהג במהירות מופרזת העולה על 40 קמ"ש מהמקסימום המותר.

· **מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים**, והתנאי הוא אם תנהג במהירות העולה על 40 קמ"ש מהמקסימום המותר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום 3 יולי 2014, בנוכחות הצדדים.